

Denicolai & Provoost

Hello, are we in the show?

(comment voir la même autre chose)

Sinds het midden van de jaren '90 vormen Simona Denicolai (°1972, Milaan, Italië) en Ivo Provoost (°1974, Diksmuide, België) het kunstenaarsduo Denicolai & Provoost. Deze tentoonstelling biedt een uitgebreid overzicht van de strategieën die ze ontwikkelen om de werkelijkheid te bevragen.

Denicolai & Provoost bewegen zich voortdurend binnen diverse gemeenschappen: van een Spaanse vismarkt, over een Nederlandse commune tot Gentse volkswijken. De tijd die ze doorbrengen op deze plekken leert hen veel over de manier waarop de sociale orde er zich vestigt en mogelijk kan worden herbedacht. Via hun werk activeren de kunstenaars deze gemeenschappen en de mensen, objecten en verhalen die ertoe behoren. De synergieën die zo ontstaan, sturen het artistieke proces en raken vanuit een lokale context aan thema's zoals solidariteit, identiteit en burgerschap.

De procesmatige werkwijze van Denicolai & Provoost resulteert niet alleen in video's, performances en installaties maar ook in modellen of studies die mogelijk nooit zullen worden uitgevoerd. Deze tentoonstelling nodigt uit om deze uiteenlopende vormen op gelijkwaardige wijze te lezen, omdat ze alle betekenis putten uit de benadering van kunst als een actief begrip. Wat kan kunst doen? Hoe kan kunst worden ingezet voor duurzame verandering? Kan een geëmancipeerd publiek hieraan deelhebben? Het antwoord van de kunstenaars is een participatieve praktijk waarin kunstwerken zelden een doel op zich zijn en zich moeiteloos bewegen tussen de intieme, de publieke en de museale ruimte. Ook deze tentoonstelling ontsnapt er niet aan en we kunnen er allen actief aan deelnemen. Of we de kunstwerken nu bekijken, planten of opeten. Comment voir la même autre chose?

Bij de aanvang van een artistiek project bestaat doorgaans enkel een scenario dat Denicolai & Provoost uitschrijven met veel aandacht voor de eigenheid van een plek. Het verenigt mensen, voorwerpen en verhalen in intense samenwerkingen, waarbinnen de kunstenaars verder slechts een bemiddelende rol opnemen. Wat zich tijdens dit proces voltrekt, bepaalt de uiteindelijke vorm van een kunstwerk. Via deze participatieve werkwijze verkennen de kunstenaars vaak de 'gebruikswaarde' van kunst. Ze maakt kunst tot een actief gegeven. Dit vertaalt zich verder naar een betrokken en brede beleving die zowel het eten van een taart, een stadswandeling, als het planten van een zaadje kan omvatten. De gemeenschapsvormende processen die aan de basis van de kunst van Denicolai & Provoost liggen, werken op deze manier ook door in het museum.

1. *Earthworm since 2001, 2001*

Deze regenworm is een leidmotief binnen de artistieke praktijk van Denicolai & Provoost. Het is een figuur waarmee ze zich als kunstenaars sterk identificeren. Om te kunnen overleven en evolueren moet de worm zijn leefomgeving inslikken, verteren en terug uitwerpen. Zijn omgeving gaat dus letterlijk door hem heen. Naar analogie voedt de praktijk van Denicolai & Provoost zich met specifieke contexten, denk concreter aan 'plekken' of breder aan 'gemeenschappen', die de kunstenaars absorberen en verwerken om er iets nieuws uit te doen ontstaan. Met 'sinds 2001' geeft de titel van dit werk aan dat het duo dit proces, net als hun kunstwerken, zelden als voltooid beschouwt.

2. *Eyelinier (Gent), 2021*

Voor deze tentoonstelling realiseerden Denicolai & Provoost een nieuwe uitvoering van het project 'Eyelinier'. Voor dit project selecteerden de kunstenaars tijdens een aantal stadswandelingen voorwerpen die ze op Gentse vensterbanken aantreffen. Met toestemming van de eigenaars werden de voorwerpen via bruiklenen beschikbaar gemaakt voor deze tijdelijke compositie in het museum. Ondertussen wordt bij de vensterbanken vermeld: "Het voorwerp dat doorgaans achter dit venster wordt getoond, is uitgeleend voor een andere tentoonstelling, in S.M.A.K., van 12 februari tot en met 30 mei 2021. Onze verontschuldiging voor het ongemak."

Na deze presentatie zullen de bruiklenen terugkeren naar hun vaste plek. Vanaf dan kan de oorspronkelijke 'tentoonstelling' in de stad worden bezocht aan de hand van de door Denicolai & Provoost samengestelde gids. Deze bevat tekeningen van de voorwerpen, 'biografieën' die de relatie van de voorwerpen tot hun eigenaars beschrijven en vermeldt ook hun adressen. In een eerdere versie van dit kunstwerk in Den Haag, bevatte de selectie enkel modelschepen, terwijl een uitvoering in Brussel vele verwijzingen naar het koloniale verleden bevatte. De voorwerpen uit Gent lijken een nauwe band met het artistieke te hebben. Zo leggen Denicolai & Provoost via willekeurige stadswandelingen en spontane gesprekken gedeelde waarden en interesses bloot die tot een collectief bewustzijn behoren en zichtbaar worden op plekken waar we doorgaans overheen kijken, nl. vensterbanken.

Op donderdag 6 mei om 20u zal Moniek Darge (Logos Foundation) een klankperformance geven op de 'Duchamp Harp' (gerealiseerd door Godfried-Willem Raes, Logos Foundation), een voorwerp uit 'Eyelinier (Gent)'.

3. *Los pasatiempos para personas inteligentes*, 2009

Deze installatie, bestaande uit een videomontage en een sculptuur, biedt een aantal impressies van de Brusselse Zuidbuurt. Deze buurt is historisch verbonden met de mobiliteit en emancipatie van burgers en huisvest onder meer het internationale Zuidstation, het gebouw van de voormalige Sociale Voorziening (een coöperatieve verzekering voor arbeiders) en de Zuidertoren van de Federale Pensioendienst. Jaarlijks vindt er ook de hoogmis van het lokale vertier plaats: de Zuidkermis. In de video laten de zwierige attracties de omgeving baden in een esthetiek van industrieel entertainment, die ook in de sculptuur weerklinkt.

4. *Tien taarten – Ten Cakes*, 2018

Aan de oorsprong van dit werk lag de intentie om het Heilig Hart-monument, hét Genkse gedenkteken voor oorlogsslachtoffers, te herwaarderen. Dit kaderde in een van de open oproepen 'Pilotprojecten Kunst in Opdracht' van de Vlaamse minister van Cultuur, het Departement van Cultuur, Jeugd en Media, Kunstenpunt en het Team Vlaamse Bouwmeester. Denicolai & Provoost beantwoordden de oproep tot herwaardering met dit project, dat het gebruik en de betekenis van monumenten bevraagt. Waarom eisen we plekken in de publieke ruimte op ter herdenking van het verleden? En heeft een statisch beeldhouwwerk, de meest gebruikelijke vorm, het vermogen om een als uniek ervaren gebeurtenis over de eeuwen heen te communiceren? De kunstenaars gingen in dialoog met enkele personen en verenigingen in Genk die ooit een aanvraag hadden ingediend voor de oprichting van een monument. Dit leidde tot het ontwerp van tien taarten gewijd aan onder meer het verzet, de deportatie van joodse vluchtelingen, de mijngeschiedenis en de sluiting van Ford Genk.

De taarten vormen niet het doel op zich maar kunnen samen worden genuttigd. Ze zijn een katalysator voor bijeenkomsten en andere manieren van samenzijn waarbij het verleden letterlijk en collectief kan worden verteerd. Zo her(be)denkt dit project het ritueel van herdenken. De bijhorende publicatie is naast documentatie bij dit werk ook een bestelcatalogus die toelaat om de 'monumenten' te reproduceren en op deze manier de herinnering levendig te houden.

Elke zondagvoormiddag van 10u tot 12u bieden Denicolai & Provoost in de tentoonstellingsruimte een taart aan:

Menu	
14 februari	Taart voor de deportatie van joodse vluchtelingen
21 februari	Verzetstaart
28 februari	Barbarataart
7 maart	Ford Genk Taart
14 maart	Daniëlle gebak
21 maart	DOVO choco sleutel
28 maart	RAF Crash Taart
4 april	Taart voor de overledenen zonder graf
11 april	Vlindertartaart
18 april	Vieze Taart
25 april	Taart voor de deportatie van joodse vluchtelingen
2 mei	Verzetstaart
9 mei	Barbarataart
16 mei	Ford Genk Taart
23 mei	DOVO choco sleutel
30 mei	Vieze Taart

5. More, 2014

Op een trampolineachtige tafel worden zaadjes gepresenteerd die de kunstenaars verzamelden in verschillende Belgische bossen en in het Gentse Citadelpark, waarin dit museum is gelegen. Binnen het verstedelijkte geheel van het park nemen natuur en cultuur verschillende verhoudingen aan. Denicolai & Provoost denken verder op deze symbiose en presenteren een potentieel bos binnen het museumgebouw. Een bos, en dus een kunstwerk dat pas werkelijkheid wordt op voorwaarde dat je als bezoeker zaadjes meeneemt en plant.

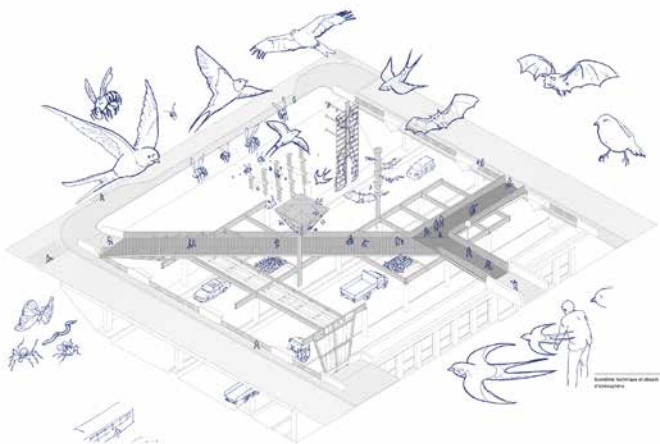
6. *Uitburgeren, baby!*, (2010), 2021

Het verloop van deze performance schreven Denicolai & Provoost uit in het volgende scenario. Met een advertentie in een lokale krant wordt de duikactie van een professionele duiker in een waterzone in de omgeving van dit museum aangekondigd. Op de vermelde datum brengt de duiker stenen vanop de bodem van deze waterzone naar boven, waarna hij met zijn buit naar het museum komt en de stenen in een zelf gekozen compositie op de voorziene leegstaande sokkel plaatst, waar ze zo voor de resterende duur van deze tentoonstelling gepresenteerd blijven. 'Uitburgeren', in de titel van dit werk, is tegengesteld aan het woord 'inburgeren' en betekent het zich *niet* eigen maken van een nieuwe cultuur of levenswijze, het zich *niet* aanpassen aan een nieuwe omgeving. Deze definitie is ook toepasbaar op de stenen, 'gevonden voorwerpen' die vreemd aandoen in dit museum, hún nieuwe omgeving.

De performance vindt plaats op zaterdag 24 april om 15u aan de Stropkaai in Gent, ter hoogte van de Sint-Lievenslaan.

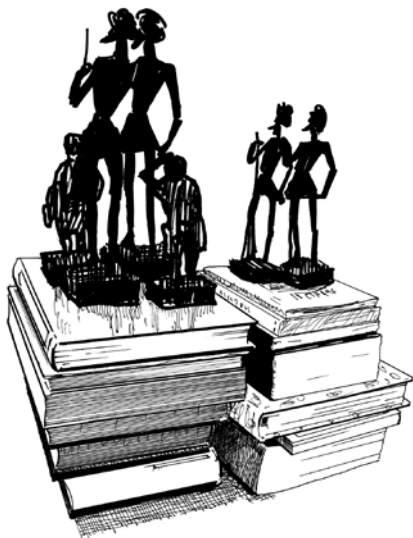
7. *A dream called macba, moca, moma etc.*, 2010

Deze installatie is verbonden met het alledaagse reilen en zeilen van de Mercat Central, een vismarkt in Castellón, Spanje. De video toont het vangen, schoonmaken en verhandelen van de vis en raakt daarbij aan zowel het tactiele, het economische, het banale, als het exotische. Hij houdt het midden tussen documentaire, animatie en slapstick, waarbij de overdreven klankbandeffecten onze waarneming beïnvloeden. Door de sociaaleconomische werkelijkheid van de Spaanse vismarkt te esthetiseren, maakten Denicolai & Provoost haar aantrekkelijker en laten ze ons stilstaan bij de impact van beeldtaal.

Place Valladolid, 2018, i.s.m. Nord en Greisch

Deze reflectie wordt gedragen door de volledige installatie, waarin zich een spel tussen verschillende media, stijlen en genres voltrekt, waarbij de grens tussen fictie en werkelijkheid vervaagt. Zo herkennen we op de vloer bijvoorbeeld het afval uit de video, terwijl het geluid lijkt te horen bij de scènes op de muur, waarvan de animatiefilm onbestaande is. Bovendien verwijzen de uitsneden in deze scènes naar het centrale informatiebord op de vismarkt, waar ze negen weken lang hebben uitgehangen. Gedurende deze periode ontvingen de markthandelaren ook plastic zakjes met twee sleutelscènes uit de onbestaande animatiefilm: het schoonmaken van de vis en het vliegtuig dat afval loost.

Tekening *Don Quichots voor Eyeliner (Gent)*, 2021

II

De praktijk van Denicolai & Provoost is onderbouwd met een heel eigen visie op wat de publieke ruimte vormt. Een vroege artistieke actie, getiteld 'Workshop Agenda' (2004), was voor hen belangrijk om tot een ruime interpretatie te komen die de publieke ruimte beschrijft als: "Elke ruimte waar mogelijk iemand op bezoek kan komen. Er is sprake van publiek als er zich iets afspeelt maar het is niet noodzakelijk. Publiek kan ook één enkele persoon zijn. Eén iemand volstaat om te getuigen. Zo is ook de 'echtelijke sponde' een openbare ruimte." De kunstenaars zijn erg actief in deze ruimte: ze organiseren er onder meer (on)aangekondigde performances en dienen geregeld voorstellen, maquettes en dossiers in naar aanleiding van projectoproepen voor de openbare ruimte.

Denicolai & Provoost benoemen hun kunstwerken vaak als 'sculpturale acties'. Dit staat voor handelingen die ingrijpen op elementen in bestaande contexten en deze loskoppelen, herschikken of verplaatsen. De nieuwe vormen die zo ontstaan, leggen doorgaans normen, waarden en grenzen bloot die ons alledaagse leven reguleren en zijn erop gericht om het routinematige gedrag dat ze uitlokken te verstoren.

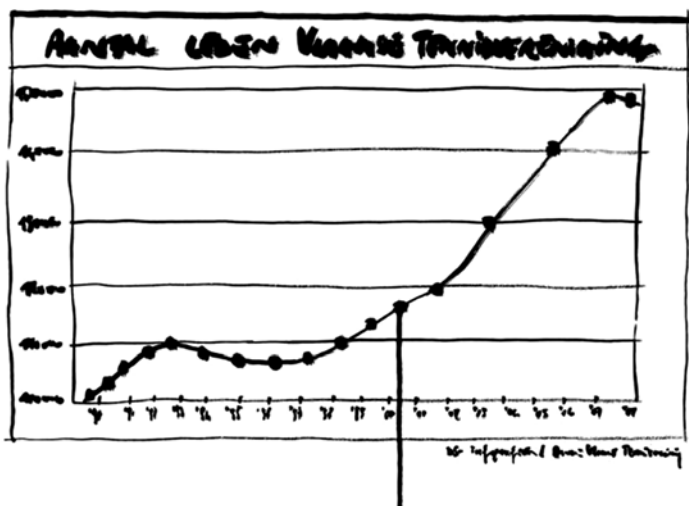
8. *No Ice*, 2002

Als een flashmob 'avant la lettre' neemt deze choreografie van acht identieke ijswagens een Brusselse verkeersrotonde in. De wagens lijken eindeloos te cirkelen rond het verkeerspunt. Hun schreeuwende (s-creaming) sirenes luiden daarbij het nakende zomerseizoen in. Door de vormelijke eigenschappen van dit specifieke element in het stedelijk landschap boven de functionele uit te spelen, wordt de voorspelbaarheid van het verkeersmanoeuvre uitvergroot. De actie schept ruimte voor een vorm van poëzie waaraan we in het dagelijkse leven vaak voorbijgaan.

9. Workshop Agenda, 2004

'Workshop Agenda' vond plaats in de context van 'Legal Space/ Public Space', een onderzoeksproject rond de constructie van publieke ruimte, gecureerd door Eva González-Sancho. De ondertitel van de workshop door Denicolai & Provoost luidde: 'definitie van publieke ruimte door haar tijdelijke bezetting'. Ter documentatie werden postkaarten gerealiseerd met snapshots, een beknopte beschrijving en de data van de acties. Deze vonden plaats in een bus, via een publieke telefoon en een telefoonboek, in een slaapkamer, in een museum en op een bouwwerf, vijf vrije en bredere interpretaties van de term 'publieke ruimte'.

Dit werk uit de beginjaren van Denicolai & Provoost is bepalend geweest voor de ontwikkeling van hun visie op het begrip 'publieke ruimte', die zij beschouwen als 'elke ruimte waar mogelijk iemand op bezoek kan komen'. Binnen hun interpretatie komen het private en het publieke, het intieme en het gedeelde, het verborgene en het zichtbare dichter dan gewoonlijk bij elkaar. De publieke ruimte wordt een poreuze ruimte waarvan de grenzen, energieën en regels voortdurend door het kunstenaarsduo worden bespeeld.

Impressionism since 2006, 2006

10. Pannenberg, 2001 (niet uitgevoerd)

Met deze maquette formuleerden Denicolai & Provoost, in samenwerking met kunstenaars Nathalie Mertens en Christophe Terlinden, een antwoord op de oproep tot de inrichting van een oorlogsmonument in de natuurlijke omgeving van de cultuurhistorische site Pannendorp, die deel uitmaakte van de verdedigingslinie van het Belgisch leger tijdens WO1. De site omvat een koeienweide ter hoogte van het gehucht Fortem in de gemeente Alveringem.

De kunstenaars stelden geen nieuwe creatie voor. Ze wensten de historisch beladen omgeving optimaal zichtbaar te maken en de huidige functie ervan te bewaren door het stuk land eenvoudigweg te verhogen. Dit laat toe dat de huidige 'bewoners' en de nieuwe bezoekers de plek samen innemen én dat heden en verleden naast elkaar bestaan. De site wordt als het ware zijn eigen 'monument'.

11. *Place Valladolid*, 2018 (niet uitgevoerd)

In de jaren '90 tekende het 'Office of Metropolitan Architecture' (OMA) van Rem Koolhaas samen met zijn collega-architect François Delhay het masterplan voor Euralille, dat de verankering van de stad Lille binnen het Europese continent beoogde. Het plan verbindt verschillende infrastructures door middel van een complex netwerk van passerellen, plateaus, doorgangen, levens- en kantoorruimtes, trein- en metrosporen en snelwegen, dat beantwoordt aan het model van de 20ste-eeuwse metropool.

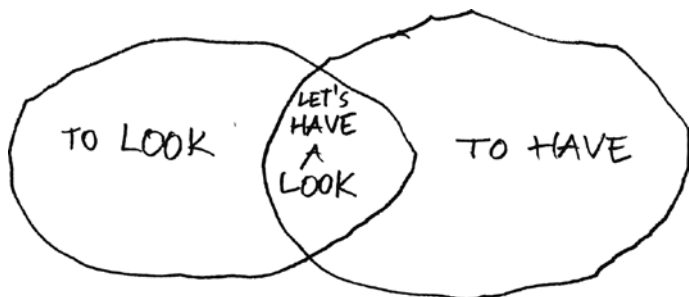
In 2018 werd een wedstrijd uitgeschreven voor één van de vervolgfases: de heraanleg van de Place Valladolid. In dit kader ontwierpen Denicolai & Provoost, samen met architectenbureau Nord en de ingenieurs van Greisch, een maquette die de plek benadert als een ecosysteem. Hun voorstel beoogt een zelfregulerende werking die het evenwicht tussen alle levensvormen waarborgt: mensen die er op velerlei wijzen passeren, dieren die van het afval leven dat passanten er achterlaten, insecten die er tijdelijk verblijven en planten die er voor langere tijd leven.

Het ontwerp is wars van grote architecturale gebaren of urbanistische ingrepen en dient daarentegen een economie van recuperatie en optimalisering. Zo werd een inventaris opgemaakt van alle gebruikte en in onbruik geraakte materialen die zich op deze plek bevonden. In het voorstel van Denicolai & Provoost gaat niets verloren, wordt niets gecreëerd, maar wordt alles wat ter plekke voorhanden was getransformeerd. Het ontwerp werd door de jury niet weerhouden.

12. *www.eeeell.com*, 2009

Kunstwerken op rotondes zijn een vaste waarde in het Vlaamse verkeerslandschap. Sinds de jaren '90 werden steeds meer rondpunten ingericht en daarbij ook voorzien van een artistieke ingreep, doorgaans een monumentale sculptuur die de omgeving als een ornament decoreert. Het voorstel dat Denicolai & Provoost indieden, neemt een geheel andere vorm aan. Met een bord waarop 'www.eeeell.com' te lezen staat, een naar onze digitale wereld verwijzend woordspel, heten ze de gebruikers van de rotonde welkom. De website biedt toegang tot een videofilm die het maakproces van deze rotonde en de menselijke investering erin zichtbaar maakt. De film denkt verder op het begrip 'rotonde' als een knooppunt waar de levenswegen samenkomen van de arbeiders die de rotonde bouwden en er het bord plaatsten.

Dit voorstel werd ingediend in het kader van projectoproepen in Asse, Waregem en Leuven en zal dit jaar in La Louvière worden gerealiseerd, op uitnodiging van Emmanuel Lambion, directeur bij het Centre de la Gravure de l'Image imprimée van deze stad.

Let's Have a Look, 2010

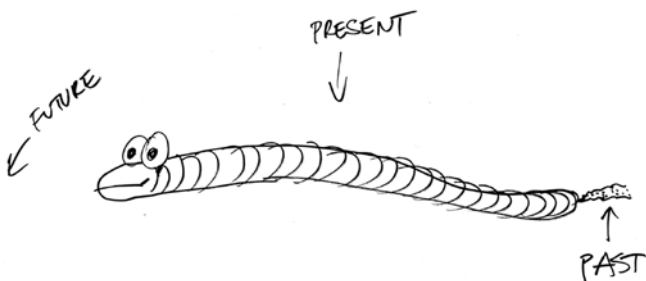
13. *Play Mobils*, 2002

Een 'Play Mobil' is een assemblagesculptuur die bestaande elementen van hun specifieke context loskoppelt en herschikt, op een andere manier met elkaar verbindt of verplaatst. De gevonden materialen laden de sculptuur op met betekenis die verbonden is aan de economische, sociale en politieke werkelijkheid van hun plek van oorsprong. Denicolai & Provoost beschouwen de 'Play Mobils' als 'principemaquettes'. Ze hebben een bescheiden economie. Ze wensen niets nieuws te creëren maar putten uit het bestaande om de werkelijkheid te transformeren. 'Play Mobils' resoneren sterk met de acties en performances die Denicolai & Provoost in de publieke ruimte opzetten. In die zin zijn ze de meest materiële uitvoeringen van het concept van de 'sculpturale actie'.

De 'Play Mobils' kennen hun voorgeschiedenis in het project 'Logos', dat Denicolai & Provoost in 1999 ontwikkelden voor Saint-Nazaire. Voor dit project lichtten de kunstenaars zes lokale industriële producten van de Franse stad uit. In buurten waar aan stadsvernieuwing zou worden gedaan, plaatsten ze sculpturen die ze uit onderdelen van deze producten hadden ontwikkeld. Deze droegen de logo's van de uitgelichte fabrieken, die zich ook als culturele sponsors profileerden.

14. *Citizenship*, 2018

Deze sculpturale collage volgt de filosofie van de 'Play Mobils' (zie hoger). Ze werd gemaakt uit materialen die werden gevonden in de directe omgeving van hun oorspronkelijke toonplek, Maison Grégoire in Ukkel, en meer persoonlijke bezittingen van de kunstenaars, hun familie en kennissen. De collagesculptuur draagt de sporen van circulatie, consumptie en relaties en schetst zo een portret van hedendaags burgerschap.

Earthworm since 2001, 2001

15. *Vaguement déplacer un arbre*, 2009

Deze installatie geeft het relaas weer van de poging die Denicolai & Provoost – in samenwerking met Jörn Aram Bihain (V+), Thierry Decuypere (V+), Gauthier Dewez, Sylvie Eyberg, Pierre Huyghebaert (speculoos) en Diane Steverlynck – ondernamen om een kunstwerk in de publieke ruimte te realiseren. Ze dienden een aanvraag in om één boom uit de omgeving van kunstencentrum Bétonsalon in Parijs één meter te verplaatsen en deze zo van de bomenrij te doen afwijken. Het voorstel bespeelt de Haussmanniaanse organisatie van de stad maar was bovendien een voorwendsel om de minder zichtbare lagen van de werkelijkheid, verbonden aan beheer en regelgeving, te verkennen. Wanneer bleek dat het vooropgestelde plan niet zou slagen, beslisten de kunstenaars om hun mailcorrespondentie errond te herwerken. De tekst werd omgeschreven naar de 'imparfait' (de onvoltooid verleden tijd) en verwerkt tot een operette die ons dwars door de bureaucratische machine van de Parijse administratie meevoert. Een kafkaïaanse wereld.

16. *Small Boats and Sheep Day*, 2012

Op een donderdagochtend in 2012 werden op de Gentse Vrijdagmarkt een groep schapen en een groep boten samengebracht. Behalve de zorgzaamheid die de eigenaars voor hun bezit ontwikkelen, hadden beide groepen niet veel met elkaar gemeen. Het experiment van Denicolai & Provoost lag besloten in het samenbrengen van twee van elkaar verschillende entiteiten. Bovendien werd de performance moedwillig slecht aangekondigd, waardoor omstanders zich weinig bewust waren van wat er gebeurde. Elke groep was genoodzaakt om zich tot het gebeuren te verhouden en zich te herpositioneren binnen de ruimte die haar vertrouwde sfeer geleidelijk aan verloor.

Het dadaïstische karakter van deze performance richtte bovendien een knipoog naar de landbouwers van de Franse regio Larzac, die in 1978 met hun schapen een mars op Parijs inzetten tegen de bedreiging van hun gronden door de bouw van een militaire site. Onder het motto “wij komen niet met wapens maar met schapen” sloegen ze de ordediensten, die niet op hun gebruikelijke interventiemaneuvres konden terugvallen, met verstomming.

De performance ‘Small Boats and Sheep Day’ werd uitgevoerd in het kader van TRACK, de stadstentoonstelling die door S.M.A.K. in 2012 in Gent werd georganiseerd.

17. *Cars Beat People*, 2016

Op de affiche waarmee Denicolai & Provoost de performance ‘Cars Beat People’ aankondigden, lezen we de uitnodiging en instructies aan mogelijke deelnemers. De performance is geïnspireerd op de rave-cultuur van de jaren '80. Rave-party's waren onderdeel van de tegencultuur die aan de regels van de neoliberale maatschappij wilde ontsnappen. Tijdens deze bijeenkomsten stonden elektronische muziek, postindustriële ruimtes en geestverruimende middelen centraal. Denicolai & Provoost eigenden zich de geest en symbolen van deze subcultuur toe om deze performance te creëren, die de ermee gepaard gaande kenmerkende vrijheidsdrang opnieuw centraal in de publieke ruimte plaatst.

18. *Impressionism since 2006*, 2006

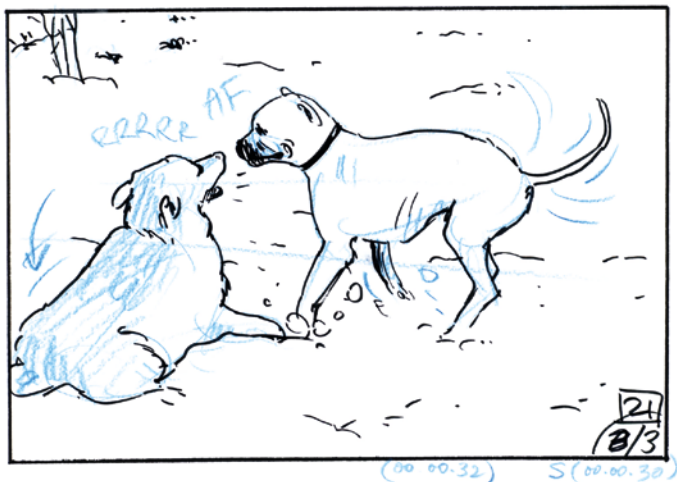
De tekeningenreeks ‘Impressionism since 2006’ neemt de grafische stijl over van onder meer tabellen, grafieken, diagrammen en kaarten. Deze kennismodellen baseren zich op wat kwantificeerbaar is, wat in cijfers en percentages kan worden uitgedrukt. In één samenvattend beeld trachten ze uitspraken te doen over de werkelijkheid en maken ze abstractie van het uitzonderlijke, het anekdotische en het marginale. In de tekeningen van Denicolai & Provoost wordt de helderheid die genoemde kennismodellen vooropstellen met expressieve streken gecompromitteerd. Enkel de basisvormen van de modellen en hun aura van wetenschappelijkheid zijn nog herkenbaar.

19. *Voor de achterkant van de saloncondities*, 2006

In deze video wordt een kantoor vóór de werkuren door een schoonmaakploeg onder handen genomen. In de steriele ruimte worden de gebruikelijke taken uitgevoerd. Daarbij worden niet alleen het tapijt gestofzuigd en de telefoons afgestoft, maar worden ook de koffiebekers en etensresten verwijderd die van de bureaus ook een persoonlijke plek maken. De verrassende plotwending laat uitschijnen dat er letterlijk en figuurlijk achter de schermen wordt gewerkt en laat ons het geheel als een routinematige choreografie herwaarderen.

20. 6:42 a.m., 2015

Deze set van vier postkaarten toont fragmenten van een kantoor tijdens een schoonmaakbeurt. Ze verbeeldt de gezamenlijke inspanning om de respectabele waarden van het kantoorleven hoog te houden. De gefragmenteerde weergave verwijst naar het weinig zichtbare en onpersoonlijke van deze arbeid.

Tekening van storyboard *HELLO, ARE WE IN THE SHOW?*, 2015

21. *Le Machin financier*, 2014

Deze publicatie is een bewerking van een bekend stripalbum. De originele naam van de strip werd vervangen door 'Machin', wat zoveel betekent als 'Jeweetwel' of 'Dinges'. De bewerking van Denicolai & Provoost vertelt de intriges en benarde situaties waarin een anarchistische maatschappij terechtkomt wanneer ze een geldsysteem tracht te installeren.

22. *Let's Have a Look*, 2010

Dit venndiagram toont twee verzamelingen: 'to have' (hebben) en 'to look' (kijken). Twee manieren waarop je je tot kunst en de wereld kan verhouden. In de doorsnede van het diagram worden de werkwoorden verenigd in de wij-vorm van de gebiedende wijs. Met dit woordspel doen Denicolai & Provoost ons nadenken over de vrijheid van waarnemen in een kapitalistisch informatietijdperk.

23. *Dancing Mice*, 2016

Deze video verkent de omgeving van het dorp Taarlo, in de Nederlandse gemeente Tynaarlo. De commune die er woont, houdt de geest van een collectieve en pre-industriële levenswijze in stand. Tijdens een zeldzaam moment waarop alle dorpingen afwezig waren, kregen Denicolai & Provoost toegang tot hun woningen. Ze laten de camera door de verlaten ruimtes dwalen en brengen zo de dynamische en sociale cohesie in haar negatiefvorm in beeld. De enige bewoners die we te zien krijgen, zijn een ooievaar en een paar katten. Het spel van kleur en montage in een trage en vloeiende beweging laat de individuele huizen samensmelten tot één collectieve ruimte.

24. HELLO, ARE WE IN THE SHOW?, 2020

Dit is de eerste museumpresentatie van het meest recente videowerk van Denicolai & Provoost, 'HELLO, ARE WE IN THE SHOW?'. Als ware het een hedendaags vervolg op de 16de-eeuwse tapijtenreeks 'Les Chasses de Maximilien' (De jachten van Maximiliaan), leidt de animatiefilm ons langs enkele taferelen in het Zoniënwoud: een vogel die landt op een besneeuwde tak, een zwaan die rondcirkelt op een watervlakte, een hond die blaft. Het onverstoorbare ritme van de natuur blijft aangehouden terwijl de nabijheid van de stad en de aanwezigheid van de mens voelbaar worden. Denicolai & Provoost bespelen het genre van de animatiefilm en zijn gebruikelijke codes, waardoor onze verwachtingspatronen worden doorbroken. Zo wordt de natuur niet geïdealiseerd maar in een kritische perspectief geplaatst dat de interactie en onderlinge afhankelijkheid tussen alle levensvormen belicht.

'HELLO, ARE WE IN THE SHOW?' is een coproductie met S.M.A.K. en werd voor deze tentoonstelling herwerkt tot een indrukwekkende installatie. Het storyboard van de film behoort sinds 2016 tot de S.M.A.K.-collectie.

Productie door S.O.I.L. – Geert Van Goethem & Linda Sterckx – met de steun van Musée de la Chasse et de la Nature, Parijs en Netwerk, Aalst; een coproductie met S.M.A.K., Gent en BPS2BPS22, Charleroi; met de steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) en Casa Kafka Pictures Movie Tax Shelter met de steun van Belfius; financiering artistieke productie door Solang Production, Parijs, Brussel

S.O.I.L.

Belfius

CASA KAFKA
PICTURES

25. Kisses, 2006

De informele afscheidsgroet van een regering.

Publiek programma

14.02.2021-30.05.2021

Elke zondag tussen 10u en 12u wordt in het kader van het project 'Tien taarten – Ten Cakes' een taart aangeboden

04.04.2021 om 20u

Gesprek tussen de kunstenaars en curator Tanja Boon

24.04.2021 om 15u

Performance 'Uitburgeren, baby!' aan de Stropkaai in Gent, ter hoogte van de Sint-Lievenslaan

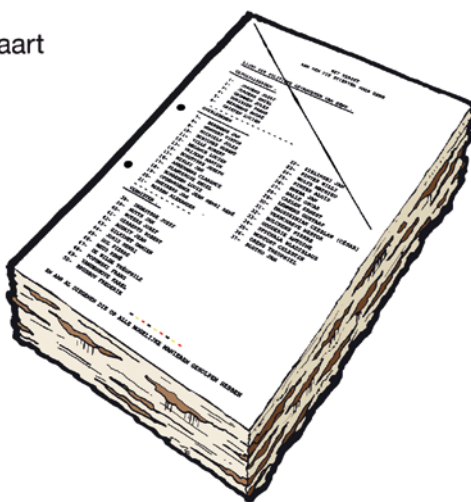
25.04.2021 om 14u en 15u

Erfgoedweekend met Genks historicus Roger Rutten over Het Verzet tijdens WO II

06.05.2021 om 20u

Klankperformance van Moniek Darge (Logos Foundation) op de 'Duchamp Harp', een voorwerp uit 'Eyeliner (Gent)'

Verzetstaart

verzetstaart, 2018

Met dank aan
Sylvie Winckler
Herman Daled
Marit Störset
Pierre Daled
Natacha Mottart
Olivier Legrain
Tim Ryckaert
Amélie Laplanche
Stichting Kanal
Valentin Bollaert
Pauline Fockedeey
Nathalie Mertens
Christophe Terlinden
Jörn Aram Bihain (V+)
Thierry Decuypere (V+)
Gauthier Dewez
Sylvie Eyberg
Pierre Huyghebaert (speculoos)
Diane Steverlynck

1. *Earthworm since 2001*, 2001
viltstift op papier
Courtesy Verzameling Herman Daled
2. *Eyelinier (Gent)*, 2021
geleende voorwerpen, catalogus/gids
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel
3. *Los pasatiempos para personas
inteligentes*, 2009
video, geschilderde kunsthars,
gelakt staal
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel
4. *Tien taarten – Ten Cakes*, 2018
taarten, catalogi, prints
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel
5. *More*, 2014
zaden, zeildoek, staal
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel
6. *Uitburgeren, baby!*, (2010), 2021
performance, gevonden stenen,
advertentie De Gentenaar
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel
7. *A dream called macba, moca,
moma etc.*, 2010
blueback-print, video met geluid,
gevonden afval en lasergesneden
plexi, krant
Courtesy Collecties Stichting
Kanal, Brussel
8. *No Ice*, 2002
video, affiche
Courtesy Collecties Stichting
Kanal, Brussel
9. *Workshop Agenda*, 2004
postkaarten
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel
10. *Pannenberg*, 2001
in samenwerking met Nathalie
Mertens en Christophe Terlinden
maquette, documentatie
Courtesy van de kunstenaars
11. *Place Valladolid*, 2018
in samenwerking met Nord en Greisch
maquette op schaal 1/150, documentatie
maquette gerealiseerd door Nord
Courtesy van de kunstenaars
en Nord (Valentin Bollaert en
Pauline Fockedeuy)
12. *www.eeeell.com*, 2009
maquette, documentatie, affiche
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel
13. *Play Mobils*, 2002
assemblage van diverse verpakkingen
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel
14. *Citizenship*, 2018
gevonden materialen, voorwerpen
en afval
Courtesy Verzameling
Legrain-Mottart / LMNO
15. *Vaguement déplacer un arbre*, 2009
in samenwerking met Jörn Aram
Bihain (V+), Thierry Decuypere (V+),
Gauthier Dewez, Sylvie Eyberg,
Pierre Huyghebaert (speculoos),
Diane Steverlynck
digitale print op Forex, hout
Courtesy van de kunstenaars

16. *Small Boats and Sheep Day*, 2012
video, foto's, plan
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel
17. *Cars Beat People*, 2016
dubbelzijdige zeefdruk
Courtesy MOREpublishers
18. *Impressionism since 2006*, 2006
Chinese inkt op papier
Courtesy privéverzameling
19. *Voor de achterkant van de
saloncondities*, 2006
video
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel
20. *6:42 a.m.*, 2015
postkaarten, handgemaakte
houten houder (ed./5 +2 a.p.)
Courtesy van de kunstenaars
en MOREpublishers
21. *Le Machin financier*, 2014
stripverhaal
onder vrijkunstlicentie
Courtesy van de kunstenaars
22. *Let's Have a Look*, 2010
vinylsticker
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel
23. *Dancing Mice*, 2016
single-channel HD video, 86:04
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel
24. *HELLO, ARE WE IN THE SHOW?*, 2020
2d-animatiefilm – installatie
Productie door S.O.I.L.: Geert Van
Goethem & Linda Sterckx
met de steun van Musée de la Chasse
et de la Nature, Parijs en Netwerk,
Aalst; een coproductie met S.M.A.K.,
Gent en BPS2B PS22, Charleroi;
met de steun van het Vlaams
Audiovisueel Fonds (VAF) en Casa
Kafka Pictures Movie Tax Shelter
met de steun van Belfius; financiering
artistieke productie door Solang
Production, Parijs, Brussel
Courtesy van de kunstenaars,
Solang Production, Parijs,
Brussels en LMNO, Brussels

S.O.I.L.

25. *Kisses*, 2006
vinylsticker
Courtesy van de kunstenaars
en LMNO, Brussel